

Donald Trump's Phenomenon; an Analysis of the Celebrization of Politicians in the Age of Mediatization of Politics

Arash Beidollahkhani *

Assistant Professor, Department of
Political Science, Faculty of Law and
Political Science, Ferdowsi University of
Mashhad, Mashhad, Iran

Yaser Kahrazeh

Assistant Professor, Department of
Political Science, Zahedan Branch Islamic
Azad University, Zahedan , Iran

Abstract

In the age of mediatization of politics, the entertainment industry can easily produce content and hero for political environments. The current president of the United States, Donald Trump more than any electoral campaign owes media, movies, television shows, entertainment programs, etc. This was a major reason for the success of Trump in the US presidential election. Therefore today, Trump is mentioned as a celebrity politician or political superstar. The main focus of the present research is the conceptualization of celebrity politics and celebrities politicians by using the Donald Trump phenomenon. This paper examines the typology of celebrity politics and celebrities politician by analyzing of coming of Trump at the White House through the analytical-descriptive methodology. The main question of this paper is: Can Donald Trump be considered a celebrity politician, regarding his electoral and political performance? The paper responds positively to this question and emphasizes that phenomenon of Donald Trump is a form of celebrity politician who, using media leverage, performance style, and audience reception in a post-democratic environment to access presidential position and he has already managed to achieve the presidency of the world's most powerful country.

Keywords: Celebrity, Trump, Politician, Media, Performance.

* Corresponding Author: beidollahkhani@um.ac.ir.

How to Cite: Beidollahkhani, A., Kahrazeh, Y. (2021). Donald Trump's Phenomenon; an Analysis of the Celebrization of Politicians in the Age of Mediatization of Politics, *Journal of New Media Studies*, 7(27), 301-329.

پدیده دونالد ترامپ؛ تحلیلی بر برند شدن سیاستمداران سلبریتی در عصر رسانه‌ای شدن سیاست

استادیار گروه علوم سیاسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

آرش بیدالله خانی *

استادیار گروه علوم سیاسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

یاسر کهرازه

چکیده

در عصر رسانه‌ای شدن سیاست، صنعت سرگرمی به راحتی می‌تواند برای محیط‌های سیاسی محتوا و قهرمان تولید کند. بر همین اساس، دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری کنونی ایالات متحده، شهرت خود را بیش از هر کمپین انتخاباتی، مدیون رسانه‌ها، فیلم‌ها، شوهای تلویزیونی، برنامه‌های سرگرمی و... است. این امر از جمله عوامل اساسی موفقیت ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا بوده است. امروزه از ترامپ به عنوان سیاستمدار سلبریتی یا سوپرستار سیاسی نام برده می‌شود. تمرکز اساسی پژوهش حاضر، مفهوم شناسی سیاست سلبریتی و سیاستمداران سلبریتی با استفاده از پدیده دونالد ترامپ است. بر همین مبنا مقاله حاضر با روش توصیفی-تبیینی و با سنخ‌شناسی سیاست سلبریتی و سیاستمداران سلبریتی، این مفهوم را با توجه به روی کار آمدن ترامپ در کاخ سفید، تحلیل می‌کند. سؤال اساسی پژوهش حاضر این است که آیا می‌توان دونالد ترامپ را با توجه به عملکردهای انتخاباتی و سیاسی‌اش، سلبریتی نامید؟ مقاله به این سؤال پاسخ مثبت می‌دهد و بر مبنای فرض خود، بر این امر تأکید می‌کند که پدیده دونالد ترامپ از سنخ سیاستمداران سلبریتی است که با استفاده از سه عامل روایت‌های رسانه‌ای، سبک عملکردی و دریافت و ادراک مخاطبان عادی، در یک محیط پسا دموکراتیک و با توجه به سابقه تاریخی، توانسته است به ریاست جمهوری قدرتمندترین کشور دنیا، دست یابد.

کلیدواژه‌ها: سلبریتی، ترامپ، سیاستمدار، رسانه، عملکرد.

مقدمه

گزارش‌های رسانه‌ای در زمینه انتخابات و رهبران سیاسی از جمله موارد مهم و مورد توجه دنیای سرگرمی^۱ است. استعاره‌های ژورنالیستی و آنالوگ‌های رسانه‌ای برای توضیح و تحلیل سبک‌رفتاری سیاستمداران و اقدامات آن‌ها طراحی شده‌اند. در اینجا می‌توان به سه مثال اشاره کرد. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه توجه ستاره‌های راک و مخاطبان آن‌ها را جذب می‌کند. او نوع خاصی از انرژی را دارد. چاوز رئیس‌جمهور ونزوئلا یک ستاره راک مطرح برای جریان چپ جهان بود. حضور وی در کنسرت‌های گروه‌های موسیقی راک چپ اروپایی و آمریکایی بسیار جذاب بود. در زمانی نه‌چندان دور، بوریس جانسون شهردار سابق لندن و وزیر امور خارجه انگلستان (با توجه به سطح سواد دانشگاهی، ارتباطات و گفتار سیاسی) یک داستان کم‌دی در سیاست بریتانیا بود. (Street, ۲۰۱۸:۲)

پیشنهاد این‌گونه گزارش‌ها در رابطه با سیاستمداران مشهور (در حوزه فرهنگ عامه) این است که شرکت‌کنندگان در کنش سیاسی به‌عنوان طرفدار و یا خواننده بهتر از مشارکت‌کنندگان محض سیاسی و مدنی می‌توانند، فرآیندهای سیاسی را ادراک کنند و بفهمند و این خوانندگان و یا طرفداران بهتر می‌توانند موفقیت‌ها و نمایش‌های سیاستمداران را درک کنند. بر همین اساس است که دونالد ترامپ ادعا می‌کرد که اگر وی در وسط یک خیابان به یک نفر شلیک کند و همه او را تماشا کنند، باز هم وی هیچ‌کدام از رأی‌دهندگان را از دست نمی‌دهد. (Goethals, ۲۰۱۸:۵۱۹) این اظهار نظر نباید به‌عنوان یک گفته نامعقول در نظر گرفته شود، بلکه این گفته‌ها یک فرآیند تصویرسازی از یک سلبریتی سیاسی در یک جامعه سلبریتی محور است، جامعه‌ای که سرگرمی محور گفتمان سیاسی روزمره است و بر همین اساس سلبریتی می‌داند تا چگونه خود را به مرکز توجهات تبدیل کند و مردم چگونه باید وی را در نظر بگیرند. امروزه این نوع استعاره‌های ژورنالیستی

---

^۱ Entertainment world

و رسانه‌ای که در مورد سیاستمداران وجود دارد، محور تحلیل‌های رسانه‌ای روزنامه‌نگاران و دانشمندان علوم سیاسی و اجتماعی در رابطه با سیاست و شخصیت سیاستمداران و جریان‌های سیاسی است. با تمرکز بر پدیده سیاست سلبریتی، به رسمیت شناختن بستر گسترده‌ای که این فرآیند در آن جریان دارد، از مسائل مهم پیش روی علوم اجتماعی است. شاید بتوان این‌گونه بحث کرد که سیاستمداران سلبریتی، ویژگی گسترده و اساسی عصر رسانه‌ای کردن فزاینده سیاست، شخصی‌سازی آن و ظهور و گسترش پدیده سیاست پوپولیستی باشد. رهبران پوپولیستی بعضی وقت‌ها می‌توانند فراتر از سلبریتی‌ها، شیوه‌ها و سبک‌های عملکرد رسانه‌ای‌شان را با نام خود عجین کنند.

ظهور دونالد ترامپ در آمریکا و برنده شدن وی در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۷، برخی از اندیشمندان سیاسی حوزه رسانه‌ها را وادار کرد تا در زمینه این پدیده تحلیل عمیق‌تری را ارائه دهند. دونالد ترامپ که قبل از انتخابات ریاست جمهوری یک تاجر میلیاردر ثروتمند و سلبریتی حوزه برنامه‌های نمایشی تلویزیون بود، توانست رقیب با تجربه سیاسی‌اش یعنی هیلاری کلینتون را شکست دهد و به کاخ سفید راه پیدا کند. تجزیه و تحلیل انتخابات آمریکا و سیستم انتخاباتی آن و همچنین کمپین‌های انتخاباتی این دو رقیب خود پژوهش دیگری را طلب می‌کند. پدیده ترامپ و راه‌یابی آن به عنوان یک شخصیت مشهور رسانه‌ای به عرصه سیاسی آمریکا در بالاترین رده از جمله محورهای اساسی پژوهش حاضر است. برجسب و برند ترامپ تا قبل از حضور در کاخ سفید، صرفاً به حوزه رسانه‌ای، سینما، تلویزیون و همچنین کسب و کار مربوط می‌شد. فعالیت در این حوزه‌ها به عنوان یک سلبریتی و عدم تجربه کلان در حوزه سیاسی، از جمله موارد تعجب‌برانگیز اندیشمندان حوزه‌های مختلف بود. بر همین اساس امروزه در ادبیات سیاسی جدید غرب، از ترامپ به عنوان سیاستمدار سلبریتی نام برده می‌شود. مقاله حاضر با مفهوم شناسی و سنخ شناسی سیاست سلبریتی به توضیح برآمدن ترامپ نه تنها به عنوان یک شخصیت سیاسی بلکه به عنوان یک پدیده مدرن در دوران پسا دموکراتیک می‌پردازد. پدیده‌ای که هم‌زمان با رسانه‌ای شدن فزاینده عرصه‌های سیاسی و ضد سیاسی شدن مردم

در دوران پساصنعتی رخ می‌دهد. عصری که صنعت سرگرمی و رسانه ویژگی اصلی عرصه سیاسی هستند. بر همین مبنا برند دونالد ترامپ نیز با توجه به رسانه‌ای شدن فراینده سیاست تبدیل به پدیده‌ای جالب توجه شده است. پدیده‌ای که باعث شد حوزه‌های صنعت سرگرمی، فرهنگ عامه و سیاست تلفیق شده و با کمپین‌های هوشمندانه انتخاباتی باعث رئیس‌جمهور شدن یک سلبریتی در محیط پسا دموکراتیک جامعه سیاسی آمریکا شود. بر مبنای همین بحث، مقاله حاضر ضمن مفهوم شناسی و سنخ شناسی سیاست سلبریتی و سیاستمداران سلبریتی با تمرکز بر تعاریف سیاستمداران سلبریتی، به تحلیل پدیده ترامپ و روی کار آمدن وی می‌پردازد.

اهمیت و ضرورت پژوهش

پژوهش حاضر با تأکید بر مفهوم شناسی سیاست سلبریتی، به ساخت بندی و بازشناسی تحلیل پدیده‌ای به نام سیاست مدران سلبریتی با تأکید بر شخصیت دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا می‌پردازد. گسترش سیاسی شدن افراد مشهور و سلبریتی، نگاه علمی و آکادمیک به این پدیده را ضروری کرده است. بر همین مبنا این پژوهش تلاش می‌کند تا با ساخت بندی چارچوبی علمی، یکی از مهم‌ترین شخصیت‌های سیاسی دنیا را که رگه‌هایی از پوپولیسم و سیاست سلبریتی را در اقدامات خود دنبال می‌کند، تحلیل کند.

هدف پژوهش

ساخت بندی مفهومی و تحلیلی در رابطه با ظهور سلبریتی‌ها به عنوان سیاستمداران از جمله اهداف اساسی پژوهش حاضر است.

پیشینه پژوهش

در رابطه با تحلیل و تبیین آکادمیک و علمی پدیده سیاستمداران سلبریتی و سلبریتی سیاسی پژوهش‌های زیادی به صورت کتب و مقالات مختلف منتشر شده است. اکثر این پژوهش‌ها به زبان لاتین است و در منابع فارسی، بحث‌های آکادمیک کمتری در رابطه با

پدیده سلبریتی‌ها صورت گرفته است و اکثر مباحث در رابطه با پدیده سلبریتی منحصر به مباحث ژورنالیستی می‌باشد. در زیر به چند مورد از مهم‌ترین پژوهش‌های منتشر شده در رابطه با سلبریتی‌ها به‌عنوان پیشینه پژوهش اشاره می‌شود. از جمله مهم‌ترین پژوهش‌ها در رابطه با سلبریتی‌ها، کتاب کلاسیک دیوید مارشال^۱ با نام سلبریتی و قدرت: شهرت در فرهنگ معاصر است. وی در این کتاب سلبریتی‌ها را محصول عصر رسانه‌های اجتماعی می‌داند که برای مخاطبان در عصر جدید تولید محتوا می‌کنند. تأکید اساسی مارشال در این کتاب بر مفهوم شناسی ساحت سلبریتی‌ها به‌عنوان یک ساخت ارزشی کاذب و غیر انتزاعی است و فرهنگ سلبریتی نیز محصول زمانه سرگرمی‌های جدید است. از جمله کتب دیگر در این زمینه، پژوهش مارک ویلر^۲ با نام سیاست سلبریتی است. ویلر سیاست سلبریتی را نوع جدیدی از ارتباطات سیاسی می‌داند که باعث طراحی و گسترش فضاهای سیاسی غیررسمی دموکراتیکی می‌شود که در سیاست رسمی نمی‌توان آن را مشاهده کرد. از جمله دیگر پژوهش‌ها در این زمینه، مقاله جان استریت^۳ با عنوان " آیا سیاست سلبریتی و سیاستمداران سلبریتی مهم هستند؟ " است که در مجله انگلیسی مطالعات علوم سیاسی و روابط بین‌الملل چاپ شده است. استریت که خود از جمله محققان مشهور حوزه سلبریتی است، با مفهوم شناسی سیاست سلبریتی، نقش آن را در ارتباطات سیاسی حزبی و سیاست‌گذاری دولتی از طریق مطالعه اعمال حزب کارگر جدید انگلستان، بررسی می‌کند. وی سیاستمداران سلبریتی را حامل و عامل تغییرات اجتماعی و سیاسی مهمی می‌داند که با رویکردهای مدرنیته به حوزه سیاست در تضاد است. از جمله پژوهش‌های دیگر در این زمینه مقاله دیوید مارش و همکارانش با نام " سیاست سلبریتی: سیاست مدرنیته متأخر؟ " است که در مجله مطالعات سیاسی^۴ به چاپ رسیده است. دیوید مارش، پاول هارت و

^۱ P. David Marshall

^۲ Mark Wheeler

^۳ John Street

^۴ Political studies review

کارن تیندال^۱ با نقد سطحی‌نگری ادبیات دانشگاهی در رابطه با ظهور سلبریتی‌ها در عرصه سیاسی، به یک طبقه‌بندی تحلیلی - آکادمیک در رابطه با سیاست مدرن سلبریتی روی آورده‌اند. آن‌ها ابعاد و تأثیرات منفی و مثبت سیاست سلبریتی را در رابطه با عملکرد دموکراسی و حاکمیت بررسی می‌کنند.

در بین پژوهش‌های زبان فارسی، از جمله پژوهش‌های مهم در این زمینه مقاله " دیپلماسی سلبریتی و جذابیت و ساده‌سازی سیاست بین‌الملل در ادراک عامه " نوشته آرش بیدالله خانی و یاسر کهرازه است که در فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین‌المللی چاپ شده است. نویسندگان در این مقاله با تأکید بر ابعاد مثبت و منفی نقش سلبریتی‌ها در سیاست خارجی کشورها و تحلیل ابعاد پدیده‌ای به نام دیپلماسی سلبریتی، ضمن اذعان بر مثبت بودن دخالت سلبریتی‌ها در سیاست بین‌الملل، این امر را موجب گسترش توجه مردم عادی و عوام به مشکلات و بحران‌های جهانی دانسته‌اند. به‌طور کلی اکثر پژوهش‌ها در رابطه با سلبریتی‌ها در زبان انگلیسی به تبیین مفهومی و آکادمیک مسئله و همچنین ارتباط آن به مسائل صنعت فرهنگ و سرگرمی پرداخته‌اند و در زمینه اقدامات و فعالیت‌های شخصیت‌های سیاسی مطرح و مشهور، مطالعات کمتری صورت گرفته است. مزیت پژوهش حاضر در زبان فارسی نو بودن تحلیل جنبه‌های عمومی، عوامانه و سیاسی فعالیت‌ها و اقدامات سیاستمداران در حوزه سیاسی با تأکید بر شخصیت دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا است.

گفتار اول - سیاست سلبریتی و سیاستمداران سلبریتی؛ چهارچوب شناسی مفهومی:

از جمله مفروضات اساسی ادبیات موضوعی سیاست سلبریتی این است که سیاستمداران سلبریتی به طرز قابل‌ملاحظه‌ای متفاوت از سیاستمداران سنتی تعریف می‌شوند. اکثر تعاریف سیاستمداران سلبریتی بر ابعاد سیاسی این پدیده بر مبنای حذف و یا نادیده گرفتن ابعاد سلبریتی‌گری آن، متمرکز شده است. کلمه سلبریتی به افرادی اطلاق می‌شود که از

^۱ David Marsh, Paul 't Hart and Karen Tindall

طریق فعالیت در رسانه‌های جمعی حضور گسترده‌ای در جامعه دارند و حوزه فعالیت‌های آن‌ها نیز نسبت به بقیه اعضای جامعه طیف وسیعی از اقدامات و حوزه‌های مختلف را شامل می‌شود. آن‌ها مجاز به حرکت و سخن گفتن در مورد مسائل مختلف سیاست عمومی هستند. (Marshall, 1997:30) این تعریف کلی انواع مختلفی از شخصیت‌های عمومی را پوشش می‌دهد. این گونه فعالیت‌ها به رشد و گسترش شهرت این افراد می‌انجامد و بر همین مبنا به آن‌ها کلمه سلبریتی یا افراد مشهور در حوزه‌های مختلف جامعه، اطلاق می‌شود.

هدف اساسی سیاست سلبریتی، تلفیق کردن حوزه‌های عموماً غیرسیاسی با حوزه سیاسی است. مرکز سیاست سلبریتی و سلبریتی شدن سیاست ارتباطات عمومی و سیاسی است. ارتباط سیاسی، نقطه کانونی سیاست سلبریتی است. (Turner, ۲۰۱۵:۱۲۱) گسترش دخالت افراد مشهور در حوزه سیاست و تلفیق سیاست با شهرت عوامانه با پاسخ‌های مختلفی روبرو شده است. برخی نظریه‌پردازان و متخصصان علوم سیاسی در رابطه با سیاست سلبریتی دیدگاهی انتقادی دارند. تمرکز اساسی بحث آن‌ها این است که سیاست سلبریتی با فرسایش و تکه‌تکه کردن حکومت دموکراتیک از طریق مبتذل کردن سیاست و تبدیل آن به یک تئاتر مسخره و همچنین با تضعیف پایه‌های سیاست و چرخش آن به سمت سطحی شدن از طریق فریب رأی‌دهندگان و همچنین دادن نفوذ و قدرت بی‌حد و حصر به نخبگان غیرمتخصص، محور و مرکز نخبه‌گرایانه سیاست را مورد تخریب قرار می‌دهد و آن را به سمت علمی عوام‌گرایانه و پوپولیستی پیش می‌برد. (Nolan and brookes, 2015:351)

در کنار این، برخی دیگر از محققان معتقدند که سلبریتی کردن سیاست علاوه بر اینکه به گردش نخبگان و گسترش کلی ساختارهای نخبگی کمک می‌کند در همان حال می‌تواند به عنوان یک محور برای ارزیابی بالقوه قدرت اجرایی عمل کند و شهروندان عادی و غیرسیاسی مختلفی را علاقه‌مند سیاست کند، شهروندانی که در غیر این صورت به هیچ عنوان علاقه‌مند حوزه‌های سیاسی نبودند. (Wood et al, 2016:54)

گفتار دوم- سنخ شناسی ارتباط سیاست و سلبریتی؛ ساخت بندی سیاستمدار سلبریتی و سلبریتی سیاستمدار:

بیشتر ادبیات سلبریتی بر مبنای مباحث تعریفی ساخت بندی شده است. برای جلوگیری از پیچیدگی، اختلاط مفهومی و ساده سازی، پژوهش حاضر از واژه سلبریتی و سیاست سلبریتی یا سلبریتی شدن سیاست استفاده می کند. بر همین مبنا به جای استفاده از معنای فارسی واژه سلبریتی یعنی افراد مشهور، از واژه سلبریتی استفاده می شود که خود نشان دهنده مفهوم شناسی اساسی بحث حاضر است و در مطالعات فرهنگ عامه نیز سیاست سلبریتی اشاره دارد به فرآیندهای عوامانه کردن و ساده سازی سیاست. در فارسی نیز مطالعات سلبریتی تقریباً جدید بوده و اکثر پژوهش ها نیز از بعدی ژورنالیستی به این مفهوم پرداخته اند. علاوه بر سیاست سلبریتی از مفهوم سیاست شهرت یا فرآیندهای مشهور سازی سیاسی نیز می توان استفاده کرد که البته باید به تفاوت های بحث شهرت^۱ با بحث سلبریتی دقت کرد.

مدعی اکثر تعاریف آن است که اصولاً سیاستمداران سلبریتی به طور قابل توجهی از سیاستمداران سنتی متفاوت هستند. یکی از اولین تلاش ها برای تولید یک سنخ شناسی سیستماتیک از سیاست سلبریتی یا سیاستمداران سلبریتی مربوط به دارن وست^۲ و جان اورمن^۳ بود. وست و اورمن پنج دسته از افراد مشهور یا سلبریتی را شناسایی می کنند. این پنج دسته عبارت اند از:

الف- افراد خبره سیاسی: کسانی که از مهارت های عملکردی شان هنگام مشارکت در ارتباطات عمومی استفاده می کنند. به این دسته از افراد سیاستمداران دارای ارزش خبری^۴ نیز گفته می شود. (Turner, ۲۰۱۵:۸۴)

---

^۱ Reputation

^۲ Darren west

^۳ John Orman

^۴ Political newsworthies

ب- میراث داران: کسانی که از طریق تولد در یک خانواده مشهور و یا سیاسی از بدو تولد تبدیل به سلبریتی سیاسی می‌شوند (مانند خانواده کندی‌ها در آمریکا)

پ- کسانی که از طریق یک رسوایی و یا تراژدی فرهنگی، اجتماعی و یا سیاسی مشهور می‌شوند،

ج- کسانی که از حوزه‌های غیرسیاسی با هدف سیاسی و انتخاباتی به حوزه سیاسی حرکت می‌کنند و به مقامات سیاسی می‌رسند و برجستگی فردی و توانایی‌های خاصی دارند. کسانی که از طریق کاریزمای عمومی و فعالیت‌های اجتماعی به شهرت می‌رسند. آن‌ها همچنین شامل افرادی می‌شوند که از طریق شهرت در کارهای دیگر از جمله تجارت، هنر و... وارد سیاست می‌شوند. (West and Orman, 2003:2-3) سیاستمداران مشهور برآمده از لابی‌گری‌های سیاسی و سخنگویان مشهور گروه‌های سیاسی^۱ نیز در این دسته می‌گنجد.

د- کسانی که از حوزه‌های غیرسیاسی بدون داشتن هدف سیاسی و انتخاباتی وارد حوزه سیاست می‌شوند و از شهرت خودشان برای پیشبرد و یا تغییر سیاست‌های عمومی استفاده می‌کنند. این افراد شامل فعالان حوزه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و... می‌شود. سلبریتی‌هایی که از طریق اتفاقات روزمره و با توجه به جریان و حوادث روز^۲ در امور مختلف به شهرت می‌رسند و به سیاست راه پیدا می‌کنند در این دسته نیز جای دارند. (Wheeler, ۲۰۱۳:۴۱-۴۳)

گونه شناسی وست و اورمن از سیاست شهرت یا سیاست سلبریتی، توسط جان استریت از دیگر نظریه‌پردازان حوزه سیاست سلبریتی به دو گونه کاهش یافته است (Street, 2004:437). دیوید مارش و همکارانش (۲۰۱۰) در یک بررسی گسترده از ادبیات نظری سلبریتی‌ها بر این امر تأکید می‌کنند که اصولاً برای دسترسی به معنا و مفهوم

---

^۱ Lobbyists and spokespersons

^۲ Event celebrities

سیاستمداران سلبریتی باید به ماهیت مشارکت آن‌ها در سیاست توجه کرد. آن‌ها بر مبنای ترکیب سیاست و سلبریتی و با توجه به ماهیت رابطه سلبریتی‌ها با سیاست یک تقسیم‌بندی پنج‌گانه را ارائه می‌دهند. (Marsh and et al, 2010:323-326)

این تقسیم‌بندی عبارت است از:

۱- شخصیت‌های مشهور سیاستمدار یا سلبریتی‌های سیاستمدار! سیاستمداران مستقر در حوزه سیاسی که رفتار عمومی، زندگی خصوصی و ارتباطاتشان با افراد مشهور، شخصیت عمومی آن‌ها را فراتر از حوزه سیاست سنتی به سمت حوزه جدیدی به نام حوزه افراد مشهور و یا سلبریتی تغییر می‌دهد.

۲- سیاستمدارانی که از افراد مشهور دیگر استفاده می‌کنند: مسئولان دفاتر سیاسی سیاستمدارانی که از شهرت ستاره‌های سرگرمی و یا ورزش برای حمایت از نامزدی کاندیدای حزب و یا تأیید سیاست‌های خود استفاده می‌کنند.

۳- سیاستمداران سلبریتی^۱ عبارت‌اند از افراد مشهور در حوزه‌های مختلف غیرسیاسی مانند صنعت سرگرمی، هنر، ورزش و... که به جایگاه سیاسی، نمایندگی و اداری می‌رسند. از جمله نمونه‌های معروف سلبریتی‌های سیاستمدار یعنی کسانی که از حوزه‌های دیگر وارد سیاست شدند می‌توان از بازیگرانی مانند رونالد ریگان (رئیس‌جمهوری آمریکا ۱۹۸۱-۱۹۸۹) و آرنولد شوارتزنگر (فرماندار کالیفرنیا ۲۰۰۳-۲۰۱۱) نام برد. دونالد ترامپ نیز در این دسته قرار می‌گیرد.

۴- افراد برجسته، سرمایه‌گذاران و یا کارشناسان مشهور^۲ افرادی که عموماً از یک حوزه سنتی غیرسیاسی، از یک کاندیدای سیاسی و یا یک حزب حمایت مالی و یا عمومی می‌کنند. (Jeffreys, 2016:61) حمایت مالک پرنفوذ رسانه‌ای خانم اپرا وینفری^۴ از

---

۱ Politician celebrities

۲ Celebrity politicians

۳ Celebrity endorsers

۴ Oprah Winfrey

باراک اوباما در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۸ آمریکا، از جمله نمونه‌های حمایت افراد برجسته سلبریتی از سیاستمداران می‌باشد.

۵- فعالان حوزه‌های مختلف و یا حامیان مشهور^۱ افرادی که عموماً از حوزه‌های غیرسیاسی، درگیر یک فعالیت و یا رفتار سیاسی و به‌طور اختصاصی دستور کار سیاسی می‌شوند. به‌عنوان مثال در ارتباط با کار بر روی یک زمینه نسبتاً طولانی با یک علت خاص با هدف دستیابی به تغییر در سیاست‌های کلان. عملکرد آنجلینا جولی به‌عنوان عضو افتخاری از دفتر کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل و فعالیت‌های بشردوستانه وی از جمله مثال‌های برجسته برای طرفداران و یا حامیان مشهور است. (Yrjola, ۲۰۱۲:۳۶۱)

مارک ویلر (۲۰۱۳) در کتاب سیاست سلبریتی مقایسه ارزشمندی را بر مبنای زمانمندی و مکانمندی فعالیت‌های سلبریتی ارائه می‌دهد. وی تأکید می‌کند که تعاریف متفاوت بر مبنای مشارکت سیاسی، فرم‌های مختلف شهرت و تعامل سلبریتی‌ها را در فعالیت‌های سرگرمی و پوپولیستی سیاسی نادیده می‌گیرد. (Wheeler, 2013a:24) بر همین مبنای وی پیشنهاد می‌دهد که برای مطالعه فعالیت‌های سیاسی سلبریتی‌ها باید از رابطه بین سیاست، فرهنگ و مطالعات رسانه‌ها بهره گرفت. بر مبنای بهره‌گیری از همین ترکیب، متیو وود^۲ و همکارانش نوع جدیدی از گونه شناسی فعالیت سلبریتی و سیاست را پیشنهاد می‌دهند. آن‌ها بر مبنای دو نوع متضاد سلبریتی دسته‌بندی دوجبهی خود را ارائه می‌دهند. در وجه اول سیاستمداران سلبریتی روزمره^۳ قرار دارند و در وجه دوم سیاستمداران سلبریتی سوپرستار^۴. (Wood, et al, 2016:583) بر مبنای همین دسته‌بندی، سه عامل اساسی وجود دارد که می‌تواند در تبدیل یک سلبریتی به سیاستمدار نقشی اساسی بازی کند. پلت‌فرم‌ها و روایت‌های رسانه‌ای، شبکه‌های عملکردی (عملکرد سلبریتی‌ها و سپس

---

^۱ Endorser

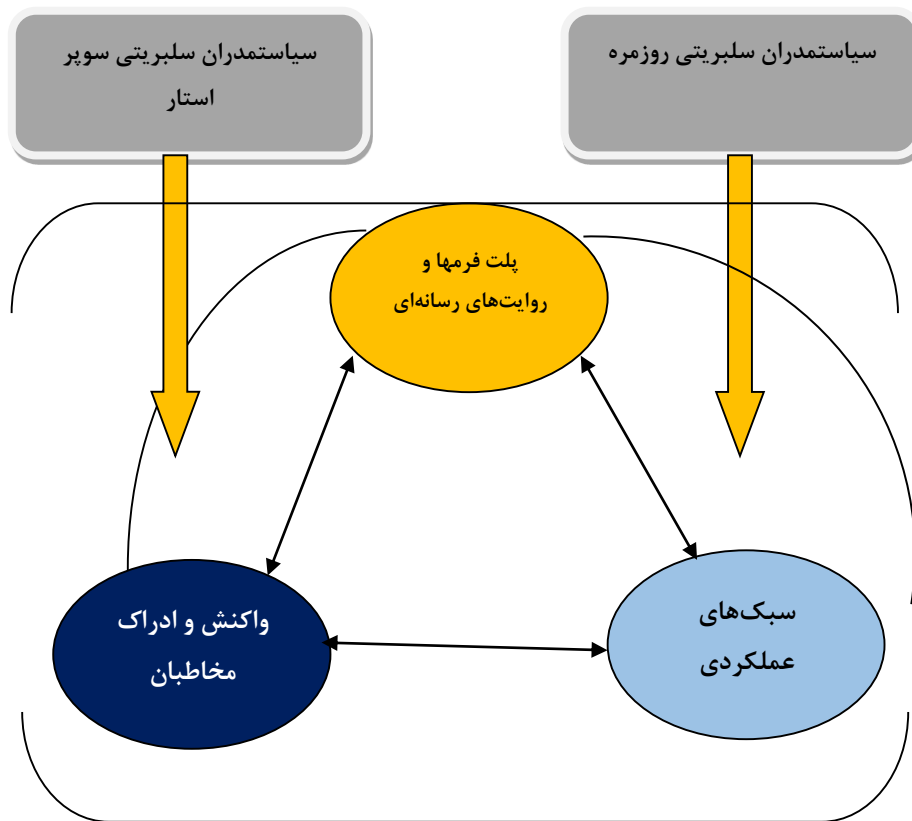
^۲ Celebrity advocates

^۳ Matthew Wood

^۴ Everyday celebrity politicians (ECP)

^۵ Superstar Celebrity politician (SCP)

سیاستمداران) و واکنش و ادراک مخاطبان سه عامل مهمی هستند که در به وجود آمدن، رشد و گسترش جذابیت سلبریتی سیاسی و تبدیل شدن آن به سیاستمدار سلبریتی، نقش اساسی ایفا می‌کنند. شکل یک این سه عامل را نشان می‌دهند. این سه عامل محور تحلیل پدیده ترامپ و برند شدن شخصیت وی و از جمله عوامل اصلی موفقیت وی در محیط سیاسی آمریکا است. ترامپ در نقش یک سلبریتی روزمره و همچنین در مواقعی در نقش یک سوپر استار حوزه سینما و کسب و کار توانسته با بهره‌گیری از این سه عامل به جایگاه یک سیاستمدار سلبریتی و سوپر استار به کاخ سفید ورود پیدا کند.

شکل ۱. عوامل اساسی موفقیت سیاستمداران سلبریتی

این سه عامل نشان می‌دهد که چگونه شهرت می‌تواند طیف وسیعی از فعالیت‌ها را در حوزه‌های سیاسی عملیاتی کند. بر مبنای همین سه عامل می‌توان توضیح داد که دونالد ترامپ چگونه از مجراهای محیط فرهنگ عامه به کاخ سفید راه پیدا کرده است. در سطور بعدی بر مبنای همین سه عامل صعود دونالد ترامپ به قدرت را توضیح می‌دهیم.

گفتار سوم - دونالد ترامپ به‌عنوان سیاستمدار سلبریتی:

امروزه به‌طور گسترده‌ای تصور می‌شود که دونالد ترامپ نمونه‌ای واضحی از یک سیاستمدار سلبریتی است و بر همین اساس خود او نیز این دیدگاه را تأیید کرده است. بسیاری از نویسندگان، دونالد ترامپ را به‌عنوان ارباب سلبریتی‌های سیاسی توصیف کرده‌اند. (Schafe and Kloeckner, 2016:2) نقش او در برنامه‌ها و شوهای تلویزیونی از جمله در برنامه مشهور "کارآموز"^۱ به‌عنوان مدرک مستقیم این فرض در نظر گرفته می‌شود. (Nussbaum, 2017:34) حتی بدون شرکت در این برنامه، با نگاهی به رزومه کاری و فعالیت‌های تجاری و شخصی دونالد ترامپ، می‌توان وی را به‌عنوان یک سیاستمدار سلبریتی، شناسایی کرد. دونالد ترامپ از ابتدای فعالیت سیاسی و اجتماعی، به دنبال توجه رسانه‌ها بوده است و با در نظر گرفتن جسارت سیاسی و رسوایی‌هایی که در زمان‌های مختلف متوجه فعالیت‌های وی بوده است، لفظ شهرت و سلبریتی با نام وی گره خورده است و این امر از جمله عوامل اصلی مطرح‌شدن ترامپ در فضای سیاسی آمریکا بوده است. محیط سیاسی پسا دموکراتیک آمریکا و شهروندان درگیر در تمایلات جذاب دنیای سرگرمی، باعث ظهور دونالد ترامپ به‌عنوان یک پدیده سیاسی جدید شده است. وجه اساسی شهرت دونالد ترامپ از کمپین‌های پوپولیستی و کارناوال‌های تبلیغاتی بود که وی در آن‌ها شرکت می‌کرد، شرکت در کارناوال‌های کشتی آمریکایی، حضور تبلیغاتی

---

۱. کارآموز یا (Apprentice) یک برنامه نمایش تلویزیونی بر مبنای بازیهای تجاری و کسب و کار است. این برنامه هم در انگلستان و هم در آمریکا بسیار محبوب است و نسخه انگلیسی آن در شبکه بی بی سی بر مبنای نسخه آمریکایی آن تولید شده است.

در تبلوئیدهای نیویورک^۱ (روزنامه‌ای کوچک مصور عکس‌دار همراه با داستان‌های عاطفی احساسی) شوهای تلویزیونی و توییتر به دست آمده است. (Smith and Hanely, ۱۹۷-۲۰۱۸:۱۹۶) برخی نیز شهرت وی را به مسئولیت وی در زمینه برگزاری برنامه انتخاب دختر شایسته جهان^۲ و یا مراسم مجلل انتخاب دختر شایسته آمریکا، نمایش و مدیریت کنسرت‌ها و برنامه‌های گروه موسیقی راک سنگ‌نورد^۳، بازی در فیلم‌های زولاندر^۴، تنها در خانه دو^۵ و جنس و شهر^۶ و یا شرکت در تبلیغات برای پیتزا هات^۷ می‌دانند. (Street, ۲۰۱۸:۴-۵) اگر چه وی هرگز قبل از این در هیچ انتخاباتی، منتخب نشده بود، با این وجود وی یک نمایشگر حرفه‌ای است که می‌تواند با همه ارتباط خوبی برقرار کند و این ارتباط طول عمر بالایی دارد. شرکت وی در نمایش‌های تلویزیونی برای سال‌ها باعث شد تا وی مدل دلخواه خود را از یک شخصیت رهبری کاریزماتیک و سلبریتی محور، بر روی منابع پوپولیستی جامعه آمریکا تمرین کند. (Silverman and bond, 2016:9) دونالد ترامپ کشف کرده بود که شهرت و سلبریتی گری می‌تواند پرمفعت‌تر و تأثیرگذارتر از فعالیت در حوزه املاک و مستغلات باشد. در سنت آمریکایی شهرت، دونالد ترامپ با ثروتش، تمام بازندگان جامعه آمریکایی را متقاعد کرد که آن‌ها نیز می‌توانند برنده باشند و این نیز در گفته مشهورش در برنامه‌های تلویزیونی به چشم می‌خورد: من در فانتزی‌ها و یا رویاهای مردم بازی می‌کنم.^۸ (Weinberger, 2016, London Review of Books)

^۱ Tabloid New York (newspaper format)

^۲ Miss universe

^۴ گروه راک سنگ‌نورد (Rolling stones) یک گروه موسیقی انگلیسی در لندن است که از سال ۱۹۶۲ به وجود آمده است. این گروه هر ساله کنسرت‌های مختلفی را در نقاط مختلف دنیا به خصوص آمریکای شمالی برگزار می‌کند و طرفداران زیادی نیز دارد. مضمون خیلی از کنسرت‌ها و آهنگ‌های این گروه مسائل اجتماعی و سیاسی در دنیای غربی و انگلیسی زبان است.

^۴ Zoolander

^۵ Home Alone 2

^۶ Sex and the City

^۷ Pizza Hut

^۸ I play to people's fantasies

سال ۲۰۰۰، ترامپ به حالت طنزی ترکیب شده با واقعیت، پیش‌بینی کرده بود که روزی وارد بالاترین سطح سیاسی آمریکا می‌شود. (Benoit, ۲۰۱۷:۲۴۴)

ترامپ در یکی از مصاحبه‌های تلویزیونی خود قبل از انتخابات و همچنین در کمپین‌های انتخاباتی خود بارها بر این امر اذعان کرده بود که وی به دلیل جایگاه شهرتش می‌تواند جامعه آمریکا را نیز رهبری کند. به گفته‌های وی دقت کنید. «من مطمئن هستم ۹۷ درصد مردم می‌دانند که من چه کسی هستم؛ اما پس از آن رأی‌دهندگان به دنبال اجراء، دستاوردها و صلاحیت‌های من هستند. بر همین اساس من یک تجارت میلیارد دلاری را اداره می‌کنم و برای هزاران نفر شغل ایجاد کرده‌ام. من یک نگاه ثابت به خطوط پایین دارم تا اطمینان حاصل کنم که شرکت من سودآور است. شاید زمان آن رسیده که آمریکا این کار را انجام دهد و بر همین اساس اداره شود. من برای انجام کارها ایستاده‌ام. منتقدان فرهنگی و مزدوران رسانه‌ای به‌طور مسخره‌ای از این امر شکایت می‌کنند که چرا فرهنگ سلبریتی گسترش پیدا کرده است و در مورد کاهش تأثیر ارزش‌های سیاسی سنتی در جامعه آمریکا هشدار می‌دهند. آن‌ها در لیست حقوقی یک نفر هستند و برای این کار پول می‌گیرند» (Daily beast, 2016). آنچه خودارزیابی ترامپ از خودش نشان می‌دهد این است که موفقیت کمپین‌های انتخاباتی وی تنها به دلیل شناخت جامعه آمریکا از وی نبوده، بلکه برای عملکردها و روش‌های خاصی است که وی برای انجام دادن انواع خاصی از چیزها و عمل کردن به برخی از سیاست‌ها، کسب کرده است. (Saez-Mateu, ۲۰۱۸:۳۲۵)

بر همین اساس به روی کارآمدن دونالد ترامپ باعث شکل‌گیری یک سری سخنرانی‌ها، روش‌ها و سیاست‌گذاری‌های خاصی در آمریکا و جهان شده است که سبک وی نامیده می‌شود. این امر نیز به‌نوبه خود منجر به شکل‌گیری پدیده ترامپ یا ترامپ‌سِم شده است. بخش اعظم پدیده ترامپ‌سِم، شامل ترکیب حوزه سلبریتی، سیاست، اقتصاد، فرهنگ و... است. امروزه در نقاط مختلف دنیا می‌توان ظهور سیاستمدارانی که شبیه ترامپ هستند و یا سیاست‌هایی شبیه وی را در جوامع‌شان پیاده می‌کنند را به‌وضوح مشاهده کرد. اینکه

ترامپ سیاستمدار نیست تقریباً یک حقیقت جهانی شده است، چراکه او نمی‌تواند استانداردهای مورد انتظار یک نمایندگی دموکراتیک را نشان دهد و این به این دلیل است که خود او اساساً هیچ تمایلی به این امر ندارد. (Street, 2018:5) اما اگر او یک سیاستمدار نیست پس ترامپ چه چیزی است؟ وی چه نقشی بازی می‌کند و چه نوعی از درام را انجام می‌دهد؟ برخی از نویسندگان به این سؤال به‌طور متفاوتی پاسخ داده‌اند. پاسخ آن‌ها این است که کمپین‌های انتخاباتی ریاست جمهوری آمریکا نه به‌عنوان ایده‌های سیاسی و اقتصادی برای یک ملت، بلکه برای انتخاب یک قهرمان است که تجسم حاکمیت ملی است. (Saunders, 2016, Newyorker) قهرمانی که برآمده از فرهنگ عامه و دنیای سرگرمی است که فرهنگ سیاسی جامعه آمریکا را به پیش می‌برد. این پاسخ سؤالات دیگری را نیز مطرح می‌کند. اگر هدف قهرمان باشد، چه نوع قهرمانی می‌تواند آن چیزی باشد که ما در مورد آن صحبت می‌کنیم؟ قهرمانان آمریکایی قالب‌های متفاوتی از شخصیت فارست گامپ تا سوپرمن را دربر می‌گیرند. این سؤالات می‌تواند فعالیت‌ها و اکت‌های سیاسی ترامپ را نیز پوشش دهد. روزنامه‌نگاران، رمان‌نویس‌ها و مفسران به دنبال یافتن استعاره مناسب، تشبیه یا قیاس برای تحلیل شخصیت سیاسی ترامپ هستند. (Benoit, 2017:247) امیلی نوسبام^۱ از جمله منتقدان آمریکایی، ترامپ را به‌عنوان یک شخصیت کم‌دی آمریکا در دهه ۱۹۸۰ تحلیل می‌کند. شخصیتی که به رؤیای آمریکایی نزدیک است. شخصیت وی در کمپین‌های انتخاباتی دقیقاً همان‌طور بود که مردم آمریکا دوست داشتند (Nussbaum, 2017b:66).

نشانه‌گیری اسلحه به سمت جناح رقیب و کشیدن آن‌ها به پایین با شلیک مستقیم. در هر موقعیت سیاسی برنند سیاسی ترامپ توسط سوژه‌های کم‌دی کنترل می‌شد. مرد وحشی آمریکایی که ممکن است چیزی احساسی بگوید، کلاه‌برداری‌های بزرگ مالی خویش را با عنوان سوددهی توجیه کند، در حال تکه‌تکه کردن قطعات زندگی خود و نمایش آن‌ها با فتوشاپ باشد، جوری که به ذائقه آمریکایی‌ها خوش بیاید. (Nussbaum, 2017a:23)

^۱ Emily nussbaum

همان‌طور که یکی از طرف داران ترامپ گفته، او از پول خودش صرف هزینه انتخابات کرده است بنابراین او مجبور به بازی سیاسی درست و چهارچوب دار نیست و می‌تواند خارج از قواعد بازی سیاسی صحبت کند، چراکه او یک سلبریتی است. او می‌گوید ما آنچه را آرزو داریم می‌توانیم بگوییم اما ما نمی‌توانیم آن را به دیگران پیشنهاد دهیم. مبارزات تلویزیونی ترامپ نیز بسیار تأثیرگذار بوده است. (Von drehle, 2016:2) بر همین مبنا بسیاری از روزنامه‌نگاران مبارزات تلویزیونی وی را سبکی از نوستالوژی می‌دانند، چیزی که مردم عادی دوست داشته‌اند. (Street, 2018:7) با این حال دنیای سرگرمی از جمله تلویزیون، تبلیغات، کم‌دی و... تنها اشکال فرهنگی نیستند که پدیده ترامپ و ترامپ‌سُم را توضیح می‌دهند. موسیقی عامه از جمله مهم‌ترین اشکال فرهنگی است که می‌تواند محبوبیت و شهرت ترامپ را نشان دهد. ترامپ می‌خواهد به مانند مدونا و دیگر خوانندگان آمریکایی، در کنار ستاره بودن، سیاستمدار نیز باشد. او می‌خواهد در غالب سیاستمدار همانند ستاره‌های موسیقی موردستایش قرار بگیرد (Singer, 2016:36) بر همین اساس ترامپ می‌تواند یک ستاره پاپ نیز باشد. باب لفستز از جمله نویسندگان طرفدار ترامپ می‌گوید: ترامپ یک ستاره راک است. اگر به زندگی وی از گذشته نگاه کنید، می‌توانید به این نکته پی ببرید که وی بر مبنای چشم‌انداز فرهنگی خود، سبک زندگی ثروتمند و مرفه خود را همیشه نمایش داده است و به آنچه دیگران می‌گویند اهمیتی نمی‌دهد و بر همین اساس است که ترامپ توانایی فرماندهی جمع بزرگی از مخاطبان را داراست. وی همانند یک خواننده سبک متال جاز توانست خشم مخاطبانی را که جریان اصلی رسانه‌ای و سیاسی آمریکا بر روی آن‌ها بسته است را هدایت کند. (Lefsetz, ۲۰۱۶)

علاوه بر این سبک رفتار سیاسی ترامپ و شیوه‌های نمایش آن، باعث افزایش مقایسه این نوع رفتارها با انواع سیاست‌های پوپولیستی، نازیسم و فاشیسم شده است. (Goethals, ۲۰۱۸:۵۱۹) اکثر این توضیحات با توجه به ویژگی‌های شخصیتی و روانشناسی او به صورت واضح درآمده‌است. بر همین اساس ممکن است اعتراض شود که تمرکز بر ترامپ به‌عنوان

یک سلبریتی منجر به نادیده گفتن واقعیت اساسی محیط سیاسی آمریکا و تلاش برای توضیح پدیده ترامپ بر مبنای زبان و رویکرد ژورنالیستی روزنامه‌نگاران باشد. در تحلیل شخصیت ترامپ باید وجه سلبریتی شخصیت این سیاستمدار بیشتر مورد توجه قرار بگیرد. بر همین اساس سیاستمداران سلبریتی به شیوه خاصی عمل سیاسی خود را انجام می‌دهند. آنچه که آن‌ها می‌گویند و چگونگی گفتن آن، بخش جدایی‌ناپذیری از شیوه عمل آن‌ها به عنوان یک ستاره راک یا سوپرستار هالیوودی و یا رئیس‌جمهوری آمریکا است. با توجه به کنش‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی ترامپ، سه عامل مهم باعث شده است تا وی تبدیل به سیاستمداری سلبریتی شود. در بخش بعدی آن‌ها را توضیح می‌دهیم.

گفتار چهارم: عوامل تبدیل دونالد ترامپ به سلبریتی سیاسی:

۱- روایت رسانه‌ها:

رسانه‌ها و روایت‌های متناوب و متکثر آن، مهم‌ترین عاملی بوده که ترامپ را تبدیل به یک سلبریتی کرده است. نخستین و واضح‌ترین نکته این است که ما باید به استعاره‌ها و قیاس‌های که در گزارش‌های خبری و رسانه‌ای در رابطه با سیاستمدار سلبریتی انجام می‌شود، توجه کنیم. بر همین اساس یکی از انتقادات در این مورد این است که امروزه ما به جای تمرکز بر اینکه عملکرد سیاستمداران سلبریتی را مورد کند و کاش قرار دهیم، صرفاً بر نحوه گزارش دهی روزنامه‌نگاران در مورد ترامپ و نحوه ارائه وی به عموم توجه می‌کنیم. (Wheeler, 2014:224) این امر تا حدی درست است اما نکته اساسی این است که استعاره‌ها و قیاس‌های روزنامه‌نگاران بخش قابل توجهی از پدیده سیاستمداران سلبریتی است. آن‌ها در واقع بخش اساسی از رسانه‌ای کردن سیاست^۱ در دنیای امروز هستند. (حداد، ۱۳۹۷:۶۵) این امر نقطه اتصال واسط بین استراتژی سیاسی است که پوپولیسم را به صورت فرمی از سیاست رسانه‌ای شده توصیف می‌کند که در مواقعی می‌تواند شکل برتر عمل سیاسی در حوزه کلان انتخابات شود. (Moffitt, 2016:77)

ترامپ تا به امروز منفور جریان‌های جهانی شدن و همچنین جریان‌های رسانه‌ای اصلی^۲ در آمریکا و دنیا قرار گرفته است. (Elliott, 2018, The guardian) باین وجود وی از لحاظ روان‌شناختی و ادراکی، توانسته است با مخاطبان عادی جامعه آمریکا ارتباط برقرار کند و حمایت بخشی از آن‌ها را کسب کند. این حمایت جز از دریچه همین پلت فرم‌های رسانه‌ای و پرداختن منفی جریان‌های رسانه‌ای اصلی به ترامپ ممکن نبود. در واقع پرداختن بیش از حد رسانه‌های جریان اصلی و همچنین رسانه‌های زرد و شبکه‌های اجتماعی به پدیده ترامپ و انتقاد از آن باعث شده است تا اصولاً موضوعات مربوط به ریاست جمهوری آمریکا بخش اعظمی از فضای رسانه‌ای آمریکا را اشغال کند. در کنار این‌ها،

^۱ Mediatization of politics

^۲ Mainstream media

درگیر شدن روزانه ترامپ با مسائل مختلف فرهنگ عامه و اظهارنظر توییتری در رابطه با مسائل مختلف جامعه، (به مانند نقش یک سلبریتی) باعث تمرکز شهروندان عادی آمریکا به مسائل مختلفی شده است که وی در رابطه با آنها اظهارنظر می‌کند. با توجه به جایگاه ترامپ در جامعه آمریکا به عنوان یک سیاستمدار سلبریتی و یک سلبریتی سیاستمدار، وی جایگاه مثبتی در جریانات روشنفکری و دانشگاهی آمریکا و جریانات طرفدار جهانی شدن ندارد (Savin, ۲۰۱۶, Geopolitica). اکثر جریانات روشنفکری و دانشگاهی آمریکا در مورد مسائل مختلف با ترامپ اختلاف نظر دارند و از وی انتقاد می‌کنند. با این وجود، فرهنگ عامه پلی شده برای اعتبار بخشیدن ترامپ به جایگاه خودش به عنوان ریاست جمهوری و افزایش محبوبیت وی در بین مردم عادی آمریکا در غالب یک سلبریتی. سلبریتی که توسط فرهنگ عامه، پوپولیسم را در جامعه سرگرمی محور آمریکا گسترش داده و توانسته به عنوان یک سلبریتی مشهور در کنار خوانندگان، بازیگران و دیگر سلبریتی‌های مطرح جامعه آمریکا، به کسب سرمایه سیاسی دست یازد. امروزه در اکثر رسانه‌های دیداری و نوشتاری سیاسی، فرهنگی، سینمایی، موسیقی، تلویزیونی و... آمریکای شمالی، به راحتی می‌توانید مطالبی (مثبت یا منفی) را در رابطه با ترامپ پیدا کنید. این مطالب شهرت ترامپ را افزایش داده و باعث گسترش برند شدن بعد سلبریتی شخصیت وی شده است. رسانه‌ای شدن سیاست در دنیای امروز و بیان تحلیل‌های سیاسی از رسانه‌های مختلف باعث شده نقش سلبریتی شخصیت رئیس‌جمهوری آمریکا گسترش یابد و بر همین مبنا ویژگی‌های مثبت و منفی شخصیت وی مورد مطالعه قرار نگیرد. این امر باعث شده است که اصولاً سرمایه سیاسی و اجتماعی ترامپ در جامعه آمریکا گسترش پیدا کند.

۲- سبک‌های عملکردی:

عملکرد و سبک رهبری نیز از عناصر اساسی سیاستمداران سلبریتی در عصر پوپولیسم رسانه‌ای است. بر همین اساس سبک عملکرد ترامپ باعث شده تا شهرت وی افزایش یابد. دومین دلالت مطالعه پدیده ترامپ و سیاستمداران سلبریتی، روش‌ها و عواملی است که

سیاستمداران سلبریتی از طریق آن‌ها به عملکردهای سیاسی خود شکل می‌دهند. بر همین اساس ظهور سیاستمدار سلبریتی و افزایش پوپولیسم به معنی تجزیه و تحلیل یک سبک خاص سیاسی و اینکه چگونه این سبک ساخته می‌شود، می‌باشد. (Brockington and Henson, 2014:14) سبک پوپولیستی ممکن است یکی از شکل‌های سیاست سلبریتی باشد، اما این به معنای این نیست که تمام سیاستمداران سلبریتی بخشی از جنبش پوپولیستی سیاسی هستند. دستیابی به یک تصویر معتبر از یک سیاستمدار، ممکن است به معنای به عدم موافقت با تعاریف سیاستمداران سنتی باشد. تجزیه و تحلیل ترامپ یا هر سیاستمدار سلبریتی دیگر به معنی درک سبک عملکرد آن‌ها است و این ما را به سمت روش‌های فرهنگ عامه می‌کشاند. بر همین اساس برگزیدن سبک و یا حالت رفتاری خاصی به معنای برقراری ارتباط با اعتبار است. اعتبار سیاسی که می‌تواند نتیجه یک انتخابات را رقم بزند. بر همین اساس برگزیدن یک ژانر یا حوزه شهرت می‌تواند به سیاستمداران سلبریتی کمک کند که با روش‌های متفاوت شهرت خود را گسترش دهند. (Schafer and Kloeckner, 2016:19) این حوزه می‌تواند موسیقی، سینما، اقتصاد، ورزش و... باشد.

ژانرها دستگاه‌های شناختی هستند که به ما کمک می‌کنند اطلاعات جدید را طبق تجربیات گذشته دسته‌بندی کنیم و بر همین مبنا سیاستمداران سلبریتی می‌توانند با ژانرهای خاصی شناسایی شوند، روش‌هایی که به شناسایی ساده‌تر آن‌ها کمک می‌کند و عملکرد آن‌ها را برای مخاطبان ساده‌تر می‌کند. (Ribke, 2015:171) ترامپ دارای سبک عملکردی خاصی در حوزه سیاسی، رسانه‌ای و اقتصادی است. سبکی که پدیده ترامپیسم را به وجود آورده است. به‌عنوان مثال در حوزه رسانه‌ها، ترامپ کلید واژه‌هایی دارد که مختص خاص سخنرانی‌های وی است. بگو، تکرار کن، دوباره تکرار کن، باورم کن، مردم می‌گویند و... (Mascaro, 2016, Los Angeles time) علاوه بر این ترامپ در اکثر

---

۱ Authenticity

۲ Say it. Repeat it. Say it again.

۳ Believe me

۴ People say

سخنرانی و سیاست‌گذاری‌هایش سعی می‌کند، به‌دوراز چارچوب ساختاری و تخصصی سیاست‌گذاری در آمریکا، بدون واسطه و مستقیم و به زبان ساده با مردم سخن بگوید. (Kayam, ۲۰۱۸:۷۸) بر همین اساس است که امروزه اندیشمندان آمریکایی منتقد ترامپ عملکرد وی را موجد بازگشت سبک خاصی از پوپولیسم به جامعه آمریکا می‌دانند. سبکی که با روش‌های خاصی از سلبریتی‌گری عوامانه و فرهنگ‌عامه و صنعت سرگرمی تلفیق شده است. (Magcamit, ۲۰۱۷:۱۲) سلبریتی‌ها دارای سه نوع سرمایه هستند: روان‌شناختی، مصرفی و شرکتی. هر سه نوع سرمایه در عالم سیاست قابل استفاده‌اند. سلبریتی‌ها می‌توانند اذهان را به خود مشغول دارند و همین امر به آن‌ها کمک می‌کند بر افکار عمومی تأثیر بگذارند. (Wahl, 2018:770) آن‌ها می‌توانند کالاها و خدمات مختلفی را به عموم بفروشند از جمله خود را به‌عنوان سیاستمدار. آن‌ها همچنین می‌توانند در بازار کسب‌وکار عامل جذب سرمایه و شکل‌گیری شرکت‌های تازه و کسب‌وکارهای نو باشند.

ترامپ در حوزه‌های عملکردی خود به‌خصوص در حوزه اقتصاد، از سرمایه شرکتی و مصرفی خود استفاده کرده است. رشد اقتصادی آمریکا در دوره ترامپ مثبت بوده است. علاوه بر این بعد از گذشت دو سال از ریاست جمهوری ترامپ نرخ بیکاری به شدت کاهش پیدا کرده و به رقم بی‌سابقه ۳٫۸ رسیده است. ترامپ توانسته بر مبنای تجربیات و سرمایه‌های شرکتی و اقتصادی که از قدیم کسب کرده، رشد اقتصادی مثبت در آمریکا را افزایش دهد و متعاقباً آمار بیکاری در آمریکا را به سرعت و به‌طور بی‌سابقه کاهش دهد. (Edwards, ۲۰۱۸:۱۹۳) علاوه بر این از لحاظ روان‌شناختی، ترامپ تا به امروز توانسته است بسیاری از ملی‌گرایان آمریکایی، گروه‌های ضد مهاجران و... را به سوی خود جذب کند. به لحاظ روان‌شناختی ترامپ توانسته است با فرهنگ‌عامه و عموم شهروندان عادی آمریکا ارتباط مستقیمی را برقرار کند. (Schneiker, 2018:6) توتی‌تر مناسب‌ترین ابزار ترامپ برای برقراری ارتباط روان‌شناختی با فرهنگ‌عامه آمریکایی بوده است

۳- واکنش و ادراک مخاطبان:

واکنش مخاطبان و ادراک و دریافت برندینگ دونالد ترامپ به‌عنوان یک شخصیت سیاسی سلبریتی نقش مهمی در موفقیت اولیه ترامپ در آمریکا داشته است. تأکید بر نحوه دریافت شهرت بر مبنای عملکرد سیاسی سلبریتی بر اساس ژانر خاصی است. برای پذیرش این درک، ما باید دانش تصدیق بر فرهنگ‌عامه را تأیید کنیم. بر همین اساس بسیاری از مخاطبان، شرکت در سخنرانی‌ها و کمپین‌های ترامپ را نه صرفاً یک رویداد سیاسی، بلکه به‌عنوان سرگرمی، کنجکاوی و فرصتی برای امتحان کردن کالاها و نوشیدنی‌های مختلف می‌دانند. (Smith and Honely, 2018:200)

بسیاری از طرفداران ترامپ، بیش از رأی‌دهندگان واقعی سیاسی هستند. آن‌ها در واقع طرفداران واقعی سیاسی هستند همانند طرفداران تیم فوتبال که وی با فراخواندن آن‌ها می‌خواهد سطح وفاداری آن‌ها به باشگاه را امتحان کند. بر همین اساس به نظر می‌رسد عملکردهای ترامپ بسیار شبیه به رفتار طرفداران و حمایت از آن‌ها است. بر همین مبنا ترامپ از طریق کمپین‌های انتخاباتی و سیاسی خود به‌طور مستقیم با طرفداران خود وارد رابطه تعاملی می‌شود و بر مبنای انتقال یک گفتمان شادی دسته‌جمعی به طرفداران که از مسائل بی‌ارزش جامعه گرفته‌شده است، موجد نوعی تحریک افراد به متعهد شدن به این مسائل بی‌ارزش و پوپولیستی در غالب فرهنگ‌عامه می‌شود. بر مبنای همین موضوعات وی هویت‌ها، ایده‌ها و ارزش‌های جدیدی را خلق می‌کند که می‌تواند رفتار عامه مردم را از طریق شیوه‌های ظریف رسانه‌ای و روش‌های جدید کمپین‌های انتخاباتی و سیاسی، تغییر دهد و بر له خود بسیج کند. این شیوه‌ها تماماً با نام ترامپ گره‌خورده است و پدیده‌ای به نام ژانر و یا سبک ترامپ^۱ را در محیط سیاسی و رسانه‌ای آمریکا پدید آورده است. (Crossely, 2015:88) بر همین مبنا برنامه‌های تلویزیونی و دیگر ابزارهای نمایش سیاستمداران سلبریتی عملاً به‌مثابه پروکسی بین ضعف‌های این سیاستمداران و مخاطبان جوان آن‌ها عمل می‌کنند و ضعف‌های آن‌ها و حتی عملکرد ضعیف سیاسی آن‌ها از طریق

---

^۱ Trump genre

رسانه پوشاننده می‌شود و روش‌های جذاب بیان عمومی موضوعات سیاسی از طریق سبک‌ها و ژانرهای سلبریتی‌گری، عملاً باعث گسترش محبوبیت ترامپ می‌شود. هنر سیاست در عصر سرگرمی و در جوامعی که حوزه‌های سرگرمی در تاروپود جامعه نفوذ کرده است، عملکرد سیاسی از طریق سیاست سلبریتی و ابزارهای آن است؛ بنابراین مهم است که مفاهیم و ابزارهایی که ما را قادر می‌سازند تا فهم بهتری از ایده‌های سیاسی داشته باشیم را توسعه دهیم و بر همین مبنا ادراک صحیح مخاطبان از عملکردهای سیاسی را گسترش دهیم و احساسات آن‌ها را از طریق این ابزارها و مفاهیم به‌عنوان طرفدار، برای حمایت از عملکرد سیاستمداران سلبریتی گسترش دهیم.

بر همین اساس دونالد ترامپ شخصیت سیاسی است که از طریق میانجی‌های رسانه‌ای با مخاطبان خود ارتباط برقرار می‌کند و احساسات و عواطف مخاطبان نقش مهمی در این ارتباطات بازی می‌کند. (Schneiker, ۲۰۱۸:۸) فهم سیاستمداران سلبریتی بستگی به فهم ما از احساسات و عواطف و همچنین ترجیحات و منافع سیاسی رقبا در یک محیط بازی سیاسی گسترده دارد. علاوه بر این، درک نقش برجسته‌ای که آن‌ها از طریق آن ارتباطات سیاسی را انجام می‌دهند و همچنین شیوه‌هایی که از طریق آن‌ها، این ارتباطات را انجام می‌دهند، نقش مهمی در تحلیل شخصیت سیاستمدار سلبریتی بازی می‌کند. (Nolan and Brooks, 2015:351)

ترامپ در طول یک سالی که مشغول کارزارهای انتخاباتی بوده حتی در یک مورد سیاست مشخصی را برای حل مشکلات ارائه نکرده است. او می‌گوید چه می‌خواهد بکند اما نمی‌گوید چگونه. برای ترامپ و رهبران مثل او سیاست فقط یک صحنه نمایش است. سیاستمداران سلبریتی مثل ترامپ معمولاً بیشتر از آنکه به محتوا و روش دسترسی به اهداف سیاسی بیندیشند، بیشتر برای ارائه آن‌ها به عموم برنامه دارند و برای آن‌ها واکنش مخاطبان بسیار مهم است. بر همین اساس محبوبیت عامل اساسی وجه نمایش گونه آن‌ها از سیاست است. اکثر سیاستمداران سلبریتی مانند ترامپ و سندرز، باوجود اینکه از طریق رسانه‌های آزاد به‌عنوان رهبرانی عامه‌گرا و سلبریتی وارد میدان و محیط سیاسی می‌شوند، اما رسانه‌ها

را دشمن خود می‌پندارند. این امر یک وجه عادی سیاستمداران سلبریتی است. رسانه‌ها در صورتی که به ادراک مثبت سلبریتی سیاسی کمک کنند، می‌توانند مورد تأیید سیاستمداران سلبریتی باشند در غیر این صورت، رسانه‌ها تبدیل به دشمن سیاستمداران سلبریتی می‌شوند. (Wolffe, 2017:۶۰۸) برای مخاطبان نیز صفحه نمایش و ارائه سیاستمداران از طریق موسیقی، فیلم، شوهای تلویزیونی، شبکه‌های اجتماعی و... بسیار مفرح بخش تر و جذاب‌تر از کمپین‌ها و مصاحبه‌های تخصصی سیاسی است. بر همین مبنا ترامپ تا به امروز موفق شده است تا در ادراک مخاطبان عادی و فرهنگ عامه جامعه آمریکایی، طرفداران زیادی پیدا کند.

نتیجه‌گیری:

سیاست سلبریتی را بیشتر از آنکه به‌عنوان نوع خاصی از رهبری یا هنر انتخاباتی محسوب کنیم باید در فرآیندها و روندهای گسترده‌تر سیاسی مورد بررسی قرار دهیم. پدیده دونالد ترامپ نیز بر مبنای عملکرد وی، روایت رسانه‌ها و ادراک مخاطبان ظهور کرده است. بر همین مبنا اصولاً این سه عامل از جمله موارد مهمی هستند که می‌توانند، در دنیای سرگرمی، در ذهن‌های مخاطبان تغییرات عمیقی ایجاد کنند.

بر همین مبنا، عصر رسانه‌ای شدن سیاست ارتباط عمیقی با ظهور نوعی پوپولیسم عوامانه دارد. اینکه سیاستمداران سلبریتی چقدر با پوپولیسم درگیر می‌شوند، بستگی به امکانات و فرصت‌هایی دارد که رسانه‌ها در اختیار فضای پوپولیستی قرار می‌دهند. اینکه یک سیاستمدار سلبریتی چقدر می‌تواند پوپولیست و یا غیر پوپولیست باشد به سبک رهبری و نمایندگی کسانی بستگی دارد که به آن رأی می‌دهند. بر همین اساس می‌توان این سؤال را مطرح کرد که دونالد ترامپ چیست؟ در پاسخ به این سؤال و سؤال اصلی پژوهش باید گفت وی را می‌توان با برند سلبریتی شناسایی کرد چرا که ارائه وی توسط رسانه‌ها با تأکید بر عملکرد سیاسی و رسانه‌ای وی در جهان سیاست، بر مبنای نشانه‌شناسی شهرت وی در حوزه‌های مختلف است. اینکه دونالد ترامپ چه نوع سلبریتی است به نحوه ادراک وی توسط مخاطبان و همچنین نحوه گزارش دادن رسانه‌های جریان اصلی در رابطه

با وی است. گذار از فرش قرمز یا سکوی قهرمانی به سیاست همیشه آسان‌تر از گذر از رهبری سیاسی به دنیای سلبریتی‌ها بوده است. شناخته‌شده بودن برای عموم، کار هنرمندان و ورزشکاران را برای کسب کرسی در پارلمان یا دولت آسان می‌سازد. کارزارهای انتخاباتی ستاره می‌خواهند و افراد شناخته‌شده می‌توانند ستاره این کارزارها باشند. عامل اساسی ستاره بودن ترامپ، عملکرد رسانه‌ای وی در دنیای رسانه‌ای شده و استفاده مناسب از رسانه‌ها و حوزه‌های مختلف صنعت سرگرمی بوده است. ترامپ از محیط سلبریتی به محیط سیاست وارد شده است. وجه مشترک اکثر سلبریتی‌ها آن است که شهرت خود را بیشتر مدیون دستگاه تبلیغاتی و رسانه‌ای‌اند و نه ظرفیت‌های فکری و عملی خود یا رضایت عمومی در عرصه‌های قابل‌اندازه‌گیری (مثل انتخابات، عملکرد دولت، اقتصاد و...). در مورد ترامپ پروپاگانداي رسانه‌ای و عملکرد وی قبل از فعالیت سیاسی، باعث شد تا وی اعتبار فراوانی را در بین مخاطبان عادی پیدا کند. این اعتبار تبلیغاتی و رسانه‌ای در دنیای سلبریتی‌ها، ورود وی را به عرصه سیاسی آسان کرد و متعاقباً بعد از ورود به عرصه سیاسی، فضای رسانه‌ای شده سیاسی نیز باعث گسترش شهرت ترامپ و افزایش بهره‌وری مثبت عملکرد وی در ادراک مخاطبان عمومی از طریق رسانه‌ها و فرهنگ‌عامه شد. بر همین اساس آینده‌برند ترامپ بستگی به تمرکز رسانه‌ها بر شخصیت وی و استفاده وی از ادراک مخاطبان عادی و بهره‌گیری گسترده از صنعت سرگرمی و فرهنگ‌عامه دارد. نحوه عملکرد سیاسی و اقتصادی مثبت ترامپ برای شهروندان عادی آمریکا (و نه لزوماً جریان‌های اصلی رسانه‌ای و روشنفکران و قشر فرهیخته آمریکا) در کنار استفاده گسترده وی از شیوه‌های مستقیم ارتباط با شهروندان عادی از طریق ابزارهای دنیای سرگرمی می‌تواند موفقیت بیشتر وی در حوزه سیاست آمریکا را در آینده گسترش دهد. موفقیت یا عدم موفقیت ترامپ و پدیده ترامپ‌پیسم بستگی به آینده سیاست داخلی آمریکا و عملکرد ترامپ به‌عنوان یک سیاستمدار سلبریتی و واکنش‌ها و ادراک شهروندان عادی دارد. در کنار این‌ها رسانه و سیاست رسانه‌ای شده آمریکا نقش اساسی را در گسترش تصویر مثبت و یا منفی پدیده ترامپ و ترامپ‌پیسم ایفا می‌کند.

منابع

- به بیدالله خانی، آرش، کهرازه، یاسر (۱۳۹۷) دیپلماسی سلبریتی و جذابیت و ساده‌سازی سیاست بین‌الملل در ادراک عامه، فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین‌المللی، دوره ۱۰، شماره ۳۷، زمستان، صفحه ۱۲۶-۱۵۰
- حداد، غلامرضا (۱۳۹۷) سیاست رسانه‌ای شده، نمونه پژوهی مقایسه‌ای جو لوله کش و میرزا آقا، فصلنامه مطالعات رسانه‌ای نوین، دوره ۴، شماره ۱۳، بهار، صفحه ۶۳-۱۰۵
- Benoit, William. (2017). Image Repair on the Donald Trump “Access Hollywood” Video: “Grab Them by the P*ssy”, *Communication Studies*, Vol. 68, No.3, pp:243-259
- Brockington, Dan, and Henson, Spensor. (2014). ‘Signifying the public: Celebrity advocacy and postdemocratic politics’, *International Journal of Cultural Studies*. 8 May, pp.1-18.
- Crossley, Nick. (2015). Networks of Sound, Style and Subversion: The Punk and Post-Punk Worlds of Manchester, London, *Liverpool and Sheffield, 1975–80*. Manchester: Manchester University Press.
- Daily Beast. (2016). *Donald J. Trump in 2000: How I’ll Be the First Celebrity President*. Accessed on 5 May. Available at: <https://www.thedailybeast.com/donald-j-trump-in-2000-how-ill-be-the-first-celebrity-president> (accessed 18 April 2018).
- Edwards, Jason.A. (2018). Make America Great Again: Donald Trump and Redefining the U.S. Role in the World, *Communication Quarterly*, Vol.66, No.2, Pp: 176-195
- Elliott, Larry. (2018). *The truth is that Trump has a point about globalisation*, Accessed on 26 Sep at theguardian, available link at: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2018/sep/26/donald-trump-globalisation-nation-state>
- Goethals, George. R. (2018). Donald Trump, perceptions of justice, and populism. *Leadership*, 14(5), 513–523
- Jeffreys, Elaine. (2016). Political celebrities and elite politics in contemporary China, *China Information*, Vol. 30(1) pp: 58–80
- Kayam, Orly, (2018). The Readability and Simplicity of Donald Trump’s Language. *Political Studies Review*, 16(1), 73–88.
- Lefsetz, B. (2016). *Trump Is a Metal Band*. accessed on 23 April 2018, Available at: <http://lefsetz.com/wordpress/2016/05/09/trump-metalband/>
- Magcamit, Micheal. (2017). Explaining the three way linkage between populism, securitization and realist foreign policies: President Donald

- Trump and the Pursuit of “America First” Doctrine. *World Affairs*, 180(3), 6–35
- Marsh David, 't Hart, Paul and Tindall, Karen. (2010). Celebrity Politics: The Politics of the Late Modernity. *Political Studies Review* 8 (3): 322–340
- Marshall, P. David, (1997). *Celebrity and Power: Fame in Contemporary Culture*, Minneapolis MN: University of Minnesota Press.
- Mascaro, lisa. (2016). *Believe me': People say Trump's language is affecting political discourse 'bigly*, Accessed on sep 12, Los Angeles time, available link at:<http://www.latimes.com/politics/la-na-pol-trump-language-20160912-snap-story.html> Mascaro
- Moffitt, Benjamin. (2016). *The Global Rise of Populism: Performance, Political Style, and Representation*. Stanford, CA: Stanford University Press
- Nolan, David., Brookes, Stephanie. (2015). The problems of populism: celebrity politics and citizenship, *Communication Research and Practice* Vol.1, No.4, pp:349-361
- Nussbaum, Emily. (2017a). *Guilty Pleasure: How TV Created Donald Trump*. The New Yorker, 31 July, pp.22–26.
- Nussbaum, Emily. (2017b). *Tragedy Plus Time*. The New Yorker, 23 January, pp.66–71.
- Ribke, Nahuel. (2015). *A Genre Approach to Celebrity Politics: Global Patterns of Passage from Media to Politics*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Sáez-Mateu, Ferran. (2018). Democracy, Screens, Identity, and Social Networks: The Case of Donald Trump’s Election. *American Behavioral Scientist*, 62(3), 320–334.
- Saunders, George. (2016). *Trump Days*. The New Yorker, Accessed on 11 July. Available at: <https://www.newyorker.com/magazine/2016/07/11/george-saunders-goes-to-trump-rallies> (accessed 20 April 2018).
- Savin, Leonid. (2016). *Donald Trump and Anti- Globalism*, accessible on December 12, at Geopolitica, available link at: <https://www.geopolitica.ru/en/article/donald-trump-and-anti-globalism>
- Schafer-Wunsche, E and Kloeckner, C. (2016). *Politics of Celebrity: The Case of Donald Trump (Lecture Series ‘The Road to the White House’)*. Bonn: University of Bonn
- Schneiker, Andrea. (2018). Telling the Story of the Superhero and the Anti-Politician as President: Donald Trump’s Branding on Twitter. *Political Studies Review*. 17(3), 210–223.
- Silverman, Gary. and Bond, Shannon. (2016). *Trying Out for the Lead Role*. 23 April, Financial Times, , pp.9

- Singer, Mark. (2016). *Trump and Me*. London: Allen Lane
- Smith, David, & Hanley, Eric. (2018). The Anger Games: Who Voted for Donald Trump in the 2016 Election, and Why? *Critical Sociology*, 44(2), 195–212
- Stree, John. (2004). Celebrity Politicians: Popular Culture and Political Representation, *British Journal of Politics and International Relations*, 6:4, 435–452.
- Street, John. (2012). Do Celebrity Politics and Celebrity Politicians Matter? *The British Journal of Politics and International Relations*, BJPIR: 2012 Vol.14, pp:346–356
- Street, John. (2018). What is Donald Trump? Forms of ‘Celebrity’ in Celebrity Politics, *Political Studies Review*, pp: 1-11
- Turner, Graeme. (2015). Celebrity, Participation, and the Public, In D. Marshall, S. Redmond, (eds) *A Companion to Celebrity*, New Jersey: Wiley-Blackwell, pp:83-97
- Von Drehle, D. (2016). *The Art of the Steal*. Time, 18 January, pp.19–27.
- Wahl-Jorgensen, Karin. (2018). Media coverage of shifting emotional regimes: Donald Trump’s angry populism, *Media, Culture & Society*, 40(5), 766–778
- Weinberger, Eliot. (2016). *It Was Everything*. *London Review of Books*, accessed on 11 August. Available at: <https://www.lrb.co.uk/v38/n16/eliot-weinberger/it-was-everything> (accessed 23 April 2018).
- West, Darnell and Orman, John. (2003). *Celebrity Politics*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall
- Wheeler, Mark. (2013a). *Celebrity Politics, Image and Identity in Contemporary Political Communications*, Cambridge: Polity Press
- Wheeler, Mark. (2014). The Mediatization of Celebrity Politics through the Social Media, *International Journal of Digital Television*, 5 (3). pp. 221-236.
- Wheeler, Mark. (2013b). *Celebrity Politics*, Cambridge: Polity
- Wolffe, Richard. (2017). In His Own Words: Why and How Journalists Need to Tell the Truth About Donald Trump, *Contemporary French and Francophone Studies*, Vol.21, No. 5, pp:606-611
- Wood, Matthew, Corbett, Jack and Matthew Flinders. (2016). Just like us: Everyday celebrity politicians and the pursuit of popularity in an age of anti-politics, *The British Journal of Politics and International Relations*, Vol. 18, No. 3, pp. 581 – 598
- Yrjola, Riina. (2012). From Street into the World: Towards a Politicised Reading of Celebrity Humanitarianism, *The British Journal of Politics and International Relations*, vol. 14, 3: pp. 357-374.

